

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர்	தான் மதிவ்ஸ்-ஆனின்	இதழ்
7	1921 வ்ஸ் ஜூன்	3

உள்ளுறை	பக்கம்.
சிவஞான போதம்	49
மாசி மகம்	53
சமயமும் சூழும்பமும்	55
கிறிஸ்தவரின் தமிழ் இரண்டாம் புத்தகம்	56
சிவம்	59
தூர் வேண்டுகோள்	62
நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம்	64
சிவபூஜாதிகார வினா விடை	65

இஃது
தேவகோட்டை
ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர் :
இருக்கம் - அதுமூல முதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department)
நெ. 43, பரணையப்பன் வீதி, ஏழுதினறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூட்டம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1921.

தபாற்குலி உட்பட வருடச்சந்தா நபா ஒன்றரை.

ப்ரணவ வித்யா பரிமளம் என்னும்

ஒங்கார விளக்கம்.

(நானூறு வேதப் பிரமாணங்கள் கிரந்தலிபியில் தமிழுச்சரிப்புடன் பொழிப்புரையுஞ் சேர்ந்துள்ளன.)

இவ்வரிய நூலில் சர்வசப்தமய அர்த்தமயப் பிரபஞ்சங்களுக்கு மூலகாரணமாயுள்ள ஒப்பற்ற ஒருமொழி ஒங்காரமெனவும், அதனே சர்வமந்திர சாரபூத அருணாதமெனவும், அதில் இயைந்துள்ள மந்திரார்த்தம், யந்திரார்த்தம், பிரபஞ்சார்த்தம், தேவதார்த்தம், ஞானார்த்தம் ஆகிய இவைகள் முழுட்சுக்களால் அறியற்பாலன வெனவும் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும், ஒங்காரத்தின் நான்காவதான அர்த்தமாத்திரையின் தேவதையாகிய புருஷசப்த வாச்சியர் மும்மூர்த்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட தூரியசிவனெனவும், அவரே புருஷஸூக்தத்திற்கும், காயத்திரி மகாமந்திரத்திற்கும் உட்பொருளாயுள்ளவரெனவும், தாரகமந்திரம் எஞ்ஞான்றும் பிரணவத்தையே நுடியாகக் குறிப்பதன்றி இராமநாமத்தைக் குறிக்காதெனவும், ஆத்ம மந்திரமாகிய ஹம்ஸ மந்திரமே ஸோஹம் என்னும் மஹா மந்திரமாய்த் திகழுமெனவும், அதில் தேவமூலமாகிய பிரணவம் இடர்ப்பட்டிருக்கின்றதெனவும் ஸ்பஷ்டமாய் விருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இன்னும் அநேக பிரணவ இரகசியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இறுதியில் புருஷஸூக்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது எவர்க்கும் பயன்படுமாறு அடியேனால் நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட வேதப் பிரமாணங்களோடு இலகுவான நடையில் திருவருளை முன்னிட்டு வரையப்பட்டுள்ளது. டெம்மி 8-பக்கங்கொண்ட 30-பாடங்களாய்த் திகழ்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 2—4—0 தபாற் கூலி வேறு. வேண்டுமோர் அடியேனுக்குக் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விபூதி ருத்ராக்ஷ மஹத்வ விளக்கம் விலை அறு 0—2—0.

இங்ஙனம்:

சோ. சிவ அருணகிரி முதலியார்,
38, முருகப்பமுதலி தெரு, புரசைவாக்கம்,
வேப்பேரி போஸ்டு, மதராஸ்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
7

தன்மதிஸ்ர ஆனிமீ
1921ஸ்ர ஜ-ஞன்மீ

இதழ்
3

தேவாரம்.

மண்ணி னல்லவண்ணம் வாழலாம் வைதலும்
எண்ணி னல்லகதிக் கியாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணி னல்லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணி னல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

சிவஞான போதம்.

பதினொஞ் சூத்திரம்—முதலாம் அதிகாரணம்.

(4-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

இதில் 1-வது—தன்றை கூறப்படும் பொருள்:—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரணே அனுபவிப்பன்.

2-வது—ஐயப்பாடு:—முதல்வனிடத்தில் காட்டும் உபகார மாத்திரமேயன்றி, காணும் உபகாரமும் உண்டோ, இல்லையோ.

3-வது—பிறர்கூறும் பக்கம்:—கண் சடமாதலாலும், காணுத லாகிய பயன் ஆன்மாவுக்கே யாதலாலும், கண் காணும்போது ஆன்மாவும் உடனின்றி காணும் என்பது பொருந்தும். ஆன்மா சடமல்லாமையாலும், அறிதலாகிய பயன் ஆன்மாவுக்கேயன்றி முதல்வனுக்கில்லாமையாலும் முதல்வனும் அவற்றின் விடயத்தை உடனின்றி அறியும் என்பது பொருந்தாது. அன்றியும், ஆன்மா வானது பெத்தத்தில் உலகப் பொருள்களை அறியுமிடத்து முதல் வன் உடனின்றி அறிவன் என்பது பொருந்து மெனினும், முத்தி யில் ஆன்மாவுக்கு விடயமாவ தென்றில்லாமையால் அவ்விடத் தும் முதல்வன் உடனின்றி அறிவன் என்பது பொருந்தாது.

அன்றியும், முதல்வன் காட்டுந்தொழில் மாத்திரம் உடையவனெனில் (5-ம் சூத்திரத்தில்) “கார்தங்கண்ட பசாசத்தவையே” என்றபடி விகாரியாகான். உடனின்றி காணுந்தொழிலும் உடையவனுயின் ஆன்மாக்கள் போல் பந்தமுற்று விகார மெய்துவன்.

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தார்த்தத் துணிபு:—விளக்கொளியானது கண்ணொளியோடு கலந்து உருவத்தினுங் கலந்தால் மட்டும் கண் உருவத்தைக் காணும். அவ்வாறு கலவாதபோது கண் உருவத்தைக் காணமாட்டாது. அதுபோல், முதல்வன் அறிவித்தால் அறியுந் தன்மையுடைய உயிர்களும் முதல்வனுடைய அறிவு உயிராகிய தம்மறிவோடு கலந்து பொருளினும் கலந்து நின்றால் மட்டும், தம் அறிவு விளங்கிப் பொருளை யறியும். முதல்வனறிவு உயிரின் அறிவோடும் பொருளோடும் கலவாதபோது உயிர்கள் தனித்து ஒன்றை அறியமாட்டா, தனித்து நின்று ஒரு பொருளை அனுபவிக்கவும் மாட்டா. ஆதலால் அறிவு விளங்குதற் பொருட்டு மாத்திரமன்றி விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்கும் முதல்வன் உடனிறநல் பெறப்படும். படுதலும், முதல்வனும் விடயத்தை உணரும் என்பது துணியப்படும்.

பாமுத்தியில் ஆன்மா சிவானந்தத்தை அனுபவித்தலினாலும், அவ்வதுபவம் முதல்வனையின்றிக் கூடாமையாலும், முதல்வனும் அவ்வதுபூதியை அவ்வான்மாவினிடம் தங்கி நின்று உணர்வன். இக்கருத்தையே பற்றிச் சில ஆகமங்கள் முதல்வனும் தன் ஆனந்தத்தை யனுபவிப்பன் என்று கூறும். (இவ்விடத்தில் முதல்வன் அனுபவிப்பன் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதின் கருத்து அறிவன் என்பதேயாம். (அமுந்தியறிதலே அனுபவித்தல் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளாதலாலும், அமுந்தி யறிதல் ஆன்மாவுக்கே யன்றி முதல்வனுக் கில்லாமையாலும், முதல்வன் ஆனந்த ரூபமேயாயிருத்தலினால் தானே தன்னைப் புதிதாக அனுபவித்தல் வேண்டாமையாலும், முதல்வன் செய்யுஞ் செயலெல்லாம் தன் பொருட்டன்றி ஆன்மாவின் பொருட்டே யாதலினாலும், ஆகமங்கள் முதல்வனும் தன் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பன் என்றதற்கு அறிவன் என்று பொருளுரைப்பதே பொருத்த முடைத்தாம்.)

உயிரும் முதல்வனும் உடனாய் நின்று விடயங்களை யறியினும், உயிர் தன்னுற் சாரப்பட்ட ஒவ்வொரு விடயத்தையே பற்றிப் பல வேறு வகைப்பட அறியும். முதல்வன் எல்லா உயிராலுஞ் சாரப்

பட்ட எல்லாவிடயங்களையும் ஒரு தன்மையாக அறிவன். ஆதலால் உயிர் போல முதல்வன் பந்த மடையான். ஆதலால் அவனும் அவற்றது விடயத்தை உணரும் என்பது துணியப்படும்.

5-வது—இயைபு—உதாரண வேண்பா.

ஐந்தையு மொக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போ னின்றனுணரு மாகலா—ஐந்தினைபு
மொன்றொன்றூப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வுலகு
மொன்றொன்றூப் பார்க்கு முணர்ந்து.

இதின் அன்வயம்—உள்ளமே அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணருமாகலான் ஐந்தையும் ஒக்க உணராதது, ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்றூப் பார்த்து உணர்வது. ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்று உணர்ந்து பார்க்கும்.

(இ - ள்.) உள்ளமே அவற்று ஐந்தும் போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான் = ஆன்மாவானது சுவை யொளி யூரேசை நாற்றம் என்னும் ஐந்தினும் ஐம்பொறி போல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்து நின்று உணர்தற் பாலதனை உணருந் தன்மைத்தாகலான், (அதாவது, மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐந்து இந்திரியங்களும் தத்தம் விடயங்களை உணருமிடத்து அந்த அந்த இந்திரியம் அதனதன் விடயத்தை அதுவதுவாக நின்றுணர்ந்து பிரி தொரு விடயத்தை உணராதவாறு போல, ஆன்மாவானது இரதம் உருவம் பரிசம் சத்தம் கந்தம் என்னும் ஐந்து விடயங்களை உணருமிடத்து அந்த அந்த விடயமாய் நின்று உணரக்கூடிய ஒவ்வொரு விடயத்தையே உணருந் தன்மை யுடையது. ஆதலால்)—ஐந்தையும் ஒக்க உணராதது ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்றூப் பார்த்து உணர்வது = அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கே உணரமாட்டாதது, அவ்வைந்தினையும் ஒவ்வொன்றாயறிந் தனுபவிப்பதாம். (அவ்வாறு அனுபவிப்பதனால் சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருக்கும் அவ்வான்மாவை தன்மைப்பட்டு விகாரமடையும்)—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்று உணர்ந்து பார்க்கும் = (அது போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ப் பல் திறப்படுதலன்றி) என்றும் ஒரு பெற்றித்தாயிலங்கும் பரம் பொருள் (எல்லா உயிர்களுடைய) எல்லா விடயங்களையும் (பொதுவகையால்) ஒருங்கே யுணர்ந்து (அவ்வுயிர்களுடனின்றி சிறப்பு வகையாலும்) அறியும். (ஆதலால் உடனின்றித்தலே பற்றி ஆன்மாய்ப்போல் பரம்பொருள் விகாரமடைதலினை.) (எ - று.)

ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினு—ணைகமா
யுள்ளத்தின் கண்ணு னுள்குவா ருள்கிறறை
யுள்ளத்தாற் காணுனே வற்று.

(இ-ள்.) ஒன்று இணையடிகள் ஏகமாய் நின்றே உணர = முதல்
வன் திருவடிகளில் (நானென ஒன்றில்லை, எல்லாம் அம்முதல்
வனே யென) ஏகமாகி நின்று கொண்டே (பிரார்த்த வினைக்கீடாக
வரும் விடயத்தை) உணர்வாராயின்—தான் போகமாய் விளைந்த
பொற்பினுன் = அது தான் அச்சீவன் முத்தர்க்கு (வினைப்பயனாத
லின்றிச்) சிவபோகமாய் விளைகின்ற பொற்பினுலே—உள்குவார்
உள்கிறறை = அவ்வாறு உணர்வாரால் உணரப்படும் விடயத்தை—
உள்ளத்தான் உற்றுக் காணுனே = அவ்வுணர்வினிடத்தாற்
பொருந்தி அறிந்து தனக்காக்கிக் கொள்ளான் கொல்லோ,—ஏக
மாய் உள்ளத்தின் கண் ஆனான் = (பெத்தம் முத்தி இரண்டினும்)
அத்துவிதமாய் அவ்வறிவின் கண் நீங்காது உடனின்று உணர்த்தி
யும் உணர்த்தும் வரும் அம்முதல்வன் (எ - று.)

நின்றே என்பதில் உள்ள ஏகாரம் நில்லா துணர்தலைப் பிரித்
தமையின் பிரிநிலைக் கண் வந்தது. இணையடிகள் = இணையடிகளின்
கண். விளையும்பொற்பினுன் என்பது தெளிவு பற்றி விளைந்த
பொற்பினுன் என இறந்த காலத்தாற் கூறப்பட்டது. விளைந்த
பொற்பினுன் என்றமையிற் போகம் சிவபோகமாதல் பெற்றும்.
ஆனமை = நீங்காமை. உள்ளத்தின் கண் ஆனான் = உள்ளத்தின்
கண் நீங்காதுறைபவன்.

இணையடிகளில் ஏகமாய் நின்று கண்டதோர் பொருளை அந்
தக் கருத்தினுற் காண்பார்க்கு அது சிவ போகமாய் விளையுமென்
பதை “பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பமாம்” எனவும் “காணுங்
கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமெனப்—பேனுமடியார்” எனவும்
வருவன் வற்றுணர்க.

இவ்வதிகரணத்தால் பெத்தம் முத்தி இரண்டினும் ஆன்மா
வால் விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்
பன் என்பதும், பெத்தத்தில் முதல்வன் ஆன்மாவாய் நின்று விட
யித்தலின் விடயங்கள் முதல்வனுக்கன்றி ஆன்மாவுக்காயின வென்
பதும், முத்தியில் ஆன்மா முதல்வனுய் நின்று விடயித்தலின் விட
யங்கள் ஆன்மாவுக்கன்றி முதல்வனுக்காயின வென்பதும், உடல்
பொருளாவி முழுவதும் முதல்வனுடையெனக் கொண்டு முதல்

வனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்து பதார்த்தங்கள் பாராது பரமே பார்த்திருக்கும் சீவன் முத்தர்களால் விடயிக்கப்படுவனயாவும் அவர்களுக்குப் பேரின்பமாய் விளையுமென்பதும், அதனால் எஞ்சி நின்ற பிராரத்தவினை அவர்களைத் தொடர்தலில்லை யென்பதும் பெற்றும்.

(தொடரும்)

மாசிமகம்.

(44-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வரம்பெற்ற தக்கன் சிவபெருமானைத் துதித்துப், பெரு மகிழ்ச்சியுற்று, பிரமாவை வரும்படி நினைத்தான். அவர் அதனைத்தெரிந்து, அவனுக்குச் சிவபெருமான் கொடுத்த வரங்களை யும் இனிமேல் வரற்பாலன எல்லாவற்றையும் ஞானத்தாலறிந்து, “தக்கன் நெடுங்காலஞ் சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்த வரறு நன்று!” என்று பெருமூச்சுவிட்டுச் சிரித்து, “தக்கன் மோக்ஷமடைந்துய்யும்படி யான் உண்மையாகிய சிவபரத்துவத்தை உபதேசித்தேன்; அவன் இத்தன்மையனாயினான்; ஐயோ இனி என்செய்வேன்! நாடோறும் அமிர்த்தத்தை ஊற்றி வளர்த்தாலும் வேம்பு கைப்பது போமோ; சிவனை பரம்பொருள் என்று அறிந்துபோய், இந்நாள்காரும் மேலாகிய தவத்திலிருந்து, உலகில் என்றும் நீங்காத பழி பாவங்களைப் பெற்றான். விதியை யார் விலக்கவல்லார்? இனி யான் செய்வதென்னை?” என்று மனத்துயர முற்று, விரைந்து, ஆசிகூறிக்கொண்டு தக்கனையடைந்தார். அவன் “இங்கே ஒரு நகரத்தைச் செய்குதி” என்றான். பிரமா “விரை விற் செய்வேன்” என்று, தன் கைகளால் தக்ஷபுரி என்று ஒரு நகரைப் பொன்னுலகமும் நானும்படி பூமியிலே செய்தார். தக்கன் அந்நகரிற்சென்று, அதனைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து, “விண்ணுலகத்துள்ள நகரின்னுள் ஒன்றும் இதற்கு நிகரில்லை. இதற்கிணை இதுவே” என்று பிரமாவினிடத் தன்புசெய்து, கோயிலி னுட்புகுந்து, முனிவர்கள் துதிக்கச் சிங்காசனத்தின்மீது ஐசுவரி யங்களோடு வீற்றிருந்தான். சிவபெருமானிடத்தே தக்கன் வரம் பெற்றதைத் தமது குருவாகிய வியாழன் சொல்ல இந்திரன் முத லாகிய தேவர்கள் கேட்டு அஞ்சி, அவனிடத்து வந்தார்கள். அசுர குருவாகிய சுக்கிரன் தேவர்கள் யாவரும் தக்கனிடத்துப் போய் அவனை வழிபாடு செய்தமையைத் தெரிந்து, இந்திரனுக்குப்

பயந்து மேருமலையின் ஒரு சாரலிலிருக்கும் அசுரராசனை யடைந்து “அரசனே, உனது துன்பம் நீங்கியது; இனி நீ அஞ்சாதே, இந்திரனுக்குத் தக்கன் தலைவனாயினன்; இனி நீ அத்தக்கனை யடைகுதி” என்றான். அசுரராசன் அதனைக் கேட்டு மனதில் மகிழ்ச்சிமிசுந்து, கிளைஞர்களோடும் தக்கனிடத்துப் போனான், சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும் நகூத்திரங்களும் தேவர்களும் திக்குப்பாலர்களும் பாதாள வாசிகளும் பிறரும் அவனிடத்து வந்தார்கள். இவர்கள் யாவரும் தக்கனுடைய கால்களை வணங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவருட்டிறத்தைப் புகழ்ந்து நின்றார்கள். இவ்வாறு பிரமா முதலிய அனைவரும் தங்கள் தங்கள் கடமைத் தொழிலாக நினைந்து நாடோறும் வந்து வழிபட, செயற்பாலன வற்றை அறியாத தக்கன் தன்குடைநிழலும் ஆஞ்ஞா சக்கரமும் எவ்வுலகும் செல்ல இருந்தர சியற்றினன்.

தக்கன் பிரமாவுடைய பாதத்தினின்றுத் தோன்றியவரும் கற்பிற் சிறந்தவருமாகிய வேதவல்லியை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து ஆபிரம் புத்திரர்களைப்பெற்று மானசவாவியிற் சென்று சிருட்டிக்க வரம் பெறும் வண்ணம் அனுப்ப, நாரதமுனிவ ருப தேசத்தினால் அவர்கள் அங்ஙனஞ் செய்யாது வீடு பேற்றைத் தரும் தவத்தைச் செய்து மோக்ஷமடைந்தனர். பின்னரும் ஆயிரம் புத்திரர்களைப் பெற்று அவ்வாறு தவஞ்செய்யும் வண்ணம் அனுப்ப இவர்களும் அங்ஙனமே நாரதமுனிவர் உபதேச நெறியில் நன்று மோக்ஷமடைந்தனர். அது கண்ட தக்கன் இவ்வாறு தன் புதல்வர்களைத் தன் கருத்துக்கு மாறாகச் செய்த நாரதமுனிவருக்குச் சாபஞ் சொல்லி இனித் தான் புத்திரர்களைப் பெறுவதினற் பயனில்லையென் றுணர்ந்து புத்திரிகளைப் பெறவெண்ணி, சுபுத்தி, புத்தி, சுரசை, திருதி, துட்டை, கிரியை, கிர்த்தி, கிரத்தை, இலச்சை, மேதா, கத்தி, சாந்தை, வபுவை, கியாதி, சம்பூதி, நாரி சன்னதி, மிருதி, ஊற்சை, அனகுயை, சுவா, கமை, சுவதை என்னும் இருபத்து மூன்று பெண்களைப் பெற்று தருமர், பிருகு, மரீசி முதலியோருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து, பின் நாண்மீன் களுள் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு பெண்களைப் பெற்று, அவர்களைச் சந்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். அதன் பின்னர் தான் செய்த தவத்தின் வலிமையினால், சித்சித்துப் பிர பஞ்ச மனைத்தையும் பெறுது பெற்ற உலகமாதாவும் சிவபெருமா னது அருட்சத்தியுமாகிய உமாதேவியாரைப் புத்திரியாகப் பெற

மாசிமாமகப் புனலாடும் பொருட்டுத் தன் மனைவியாகிய வேதவல்லி யோடும் ஏனைய அரசரிமைச் சுற்றத்தோடும் யமுனாநதியை யடைந் தான். அங்கே சிவாஞ்ஞையினுலே உமாதேவியார் கைலையை நீங்கிச் சிவாகமவிதிப்படி சிவபிரானைப் பூசித்துப்பின் தக்கனுக்குச் சிவபிரான் அளித்த வரத்திற்காக அவனுக்கருள் செய்ய சங்கினுரு வாகி காளிந்தி நதியில் ஒரு வெண்டாமரை மலரில் சிவபிரானைச் சிந் தித்துக்கொண் டிருந்தனர். இருக்க அத்தக்கன் கண்டு மிக மகிழ்ந்து கையி லெடுத்தான். எடுத்தலும், அது பேரழகினை புடைய ஒரு பெண் குழந்தையி னுருவமாயிற்று. அவன் அதனைக் கண்டு விம்மிதழுந்து “சிவபெருமான் எனக்குத் தந்த வரத்தினால் உமாதேவியே ஒரு பெண் குழந்தையாய் வந்தாள்” என்று ஞானத்தினால் அறிந்து, தன்னைச் சூழ்ந்த தேவர் குழாங்களை நீங்கி முன்னே தன் பணியினுற் கிளைஞர்களோடு சென்று அந் நதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வேதாத்தியயனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு கரையிலிருக்கின்ற மனைவியாகிய வேதவல்லியிடத்து வந்து, அக்குழந்தையை அவள் கையிற் கொடுத்தான். அவள் அதனை மகிழ்ந்து தழுவி, தனங்களிலிருந் தொழுகும் பாலைபூட்டி, அரசமகளிர்கள் துதிப்ப விரைவிலே தன் மாளிகையிற் கொண்டு சென்றாள். தக்கன் தேவர்கள் சூழ மகிழ்ந்து கோயிலிற் புகுந்து, முன்போல அரசியலை நாடத்தியிருந்தான்.

உலக மாதாவாகிய உமாதேவியாரைத் தக்கன் புத்திரியாகப் பெற்றுக்கொண்டது இம்மகப்புனலாடியமையினுலெனின் இம் மாசி மகத்தினது விசிட்டம் இத்துணைத்தென்று நம்மனோரால் விதந்துகலும் பான்மையினைபுடையதா?

இங்ஙனம் :

ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தபிள்ளை,
தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சமயமும் குடும்பமும்.

ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தை யொக்கும். அரசன் அக்குடும்பத்திற்குப் பிதாவை யொப்பாவான். மடாதிபதிகள் தாய்மாருக்கொப்பாவர். சனங்கள் மக்களுக்கொப்பாவர். அரசனாற் பாதுகாக்கப்படாத சமயம் தந்தையாற் கைவிடப்பட்ட குடும்பத்தை யொக்கும். மடாதிபதிகளாற் பாதுகாக்கப்படாத சமயம் தாயினுற் கைவிடப்பட்ட குடும்பத்தை யொக்கும். ஒரு

குடும்பமானது தந்தையை யிழந்தபின் கற்புடையதாயினால் பாதுகாக்கப்படுமாயின் அக்குடும்பம் சீர்குலையாது நிலைத்திருக்கும். தந்தையை இழந்த பின் தாயானவள் துன்மார்க்கியாய்த் தன் மக்களைப் பாதுகாவாவிடில், அம்மக்கள் ஆதரிப்பாரின்றி, சீர்குலைந்து, அக்குடும்பம் அழிந்துபோம். அது போல் ஒரு சமயமானது அரசனை யிழந்தபின் நன்னெறி யொழுகும் மடாதிபதிகளால் பாதுகாக்கப்படுமாயின் அச்சமயம் அழியாமல் நிலைத்திருக்கக்கூடும். அரசனை யிழந்த பின் மடாதிபதிகள் துன்மார்க்கர்களாய்ச் சமய பரிபாலனஞ் செய்யா தொழிவரேல் அச்சமயம் அழிந்தேபோகும். அவிசாரி மக்கள் தங்களைச் சேர்த்துப்பிடித்து நன்னெறியில் நடத்தும் பெரியோரின்றித் தம்முள் மாறுபட்டும், பிரிந்தும், தீத் தொழில்களைச் செய்தும், பிறரால் அவமதிக்கப்பட்டும், தங்கள் குடிப்பிறப்பைத் தாங்களே தூஷித்தும், அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனம்போன படி யெல்லாம் ஒழுகுவதுபோல், அரசனுக்குப் பின் துன்மார்க்கர்களாகிய மடாதிபதிகளால் கைவிடப்படும் சமயத்தினரும், தங்களை ஒன்று கூட்டி யாதரிப்பாரின்றி, தீ நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து, ஒருவரோடொருவர் மாறுபட்டும், கலாம் விளைத்தும், சுயமத தூஷணஞ் செய்தும், பிறசமயம் புகுந்தும், பற்றுக்கோடின்றி யுழல்வர். ஆதலால் சைவ அரசனாகிய தந்தையை யிழந்திருக்கும் சைவக் குடும்பத்தின் தாய்மார்களாகிய சைவ மடாதிபதிகள் வைதவ்வியத்தோடு விபசாரமும் அடைந்த மங்கையர் போலிராமல், கற்புடைய மங்கையர் போலிருந்து, தங்கள் மக்களாகிய எங்களைக் கைவிடாமல் பாதுகாத்து, உயர்வொப்பற்ற சைவக் குடும்பத்தைப் பரிபாலிக்குமாறு, அருமறை பகர்ந்த அம்மையப்பர் திருவருள் புரிக. (ப-ர்.)

கிறிஸ்தவரின் தமிழ் இரண்டாம் புத்தகம்.

(ஞானசீதீபி பிரசுரம்)

கிறிஸ்தவர் வித்தியாசாலையிலே படித்தலால் வருங்கேடுகள் இவையிவையென்று, இப்பத்திரிகையிலேயே எழுதியிருக்கிறோம். அதில் நம் சைவசமயரிந்தனையான பாடங்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் போதித்தலையும் ஒன்றாகக் காட்டினோம்.

அப்பாடத்தில் ஒன்றை யாவரும் கவனிக்கும்படி இங்கே பிரசுரித்துக் காட்டுகிறோம்.

சிறுவர்கள் சிறுமிகள் படிக்கும்படியாகக் கிறிஸ்தவரால் இரண்டாந்தர பாடமாக வைத்துப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதித்து வருகிற “தமிழ் இரண்டாம் புத்தகம்” நூல் - ம் பக்கம் ௨௭ - ம் பாடம் என்ன சொல்லுகிறது?

௨௭. விக்கிரகம்.

“நீ பசியாயிருக்கும்போது உன் தாயைப்பார்த்து, ‘அம்மா எனக்குக் கொஞ்சம் சாப்பாடுதா’ என்று கேட்பாய். ஒரு கல்லைப் பார்த்து அப்படிக்கேட்பாயா? கேட்டால் அது உனக்குத் தருமா? நீ சொல்வதுகூட அதற்குக் கேளாதே. அப்படியிருக்க, அநேக ஜனங்கள் இவ்வகை மதிகேடான செய்கையைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைப் பரமண்டலங்களில் இருக்கிற தங்கள் பிதாவாகிய தேவனிடத்திலே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்க, விக்கிரகங்க ளிடத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இது எவ்வளவு புத்தியினம்! விக்கிரகங்கள் மனுஷருடைய கைவலையா யிருக்கின்றன. அவைகள் மரத்தினாலும் பொன்னினாலும் ஆக்கப்படுவன. சத்தியவேதம் சொல்லுகிறபடி அவைகள் வாய் இருந்தும் பேசமாட்டா. கண்களிருந்தும் காணமாட்டா. காதுகளிருந்தும் கேட்கமாட்டா. மூக்கிருந்தும் முகரமாட்டா. கைகளிருந்தும் தடவமாட்டா. கால்களிருந்தும் நடக்கமாட்டா. தொண்டையிருந்தும் சத்தமிட மாட்டா. இப்படிப்பட்ட சீவனில்லாத சிலைகளை வணங்குதல் பாவம்.

அப்பியாசம்.

நீ பசியாயிருக்கும்போது யாரிடம் போசனம் கேட்பாய்? ஒரு கல்லைப் பார்த்து அப்படிக்கேட்பாயா? இல்லையென்றால் நியாயஞ் சொல்லி என்று சொல்லுகிறது.

இன்னும் ௨௪-ம் பாடம் “நம்முடைய தேசத்தார், கலகம், புத்தம், பொய், வஞ்சனை, திருட்டு முதலான பொல்லாப்புகளைச் செய்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற தேவர்களை வணங்கி வருகிறார்கள். மனிதர்கள் அவர்களை வணங்கினாலும் அவர்கள் தேவர்கள் ஆகார். அவர்களுக்குப் பாவனையாக மண், கல், செம்பு முதலானவைகளாலே பலமாதிரியான உருவங்கள் செய்து வணங்குகிறார்கள். எப்படியும் அவைகள் உருவங்கள்தாம். அப்படிப்பட்டவைகளைத் தேவர்கள் என்று ஒருகாலும் சொல்லக்கூடாது.

மனிதனுடைய கெட்ட இருதயம் இப்பேர்ப்பட்ட தகாத நினைவுகளை அவன் சிந்தையில் உண்டுபண்ணி, தீமையான காரியங்களைச் செய்யும்படி அவனை ஏவிவிடுகின்றது.

அப்பியாசம்.

தேவன் என்னத்தைப் பகைக்கிறார்? விக்கிரகங்கள் தேவர்களா? நாம் விக்கிரகங்களை வணங்கப்படாதென்பதற்கு நியாயஞ் சொல்லு. என்று சொல்லுகிறது. இப்படியே சைவசமய நிக் தனையான பாடங்கள் இன்னும் சில இருக்கின்றன.

இவையெல்லாம் மதவிர்த்தனையான பாடங்களல்லவா? இந்த “விக்கிரகம்” என்னும் பாடத்திலே ஒரு விக்கிரகமும் விகாரமான ரூபத்தோடு வைத்து அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறு பிள்ளைகள் படிக்கும் புத்தகத்தில் இந்தப் பாடத்தை வைத்த நோக்கமென்ன?

பெற்றோரே! உங்கள் பிள்ளைகள் இந்தப் பாடங்களை வீடுகளில் உங்கள் முன்னே வைத்துப் படிக்க, நீங்களும் அதைச் சொல்லிக் கொடுத்துப் பாடமாக்கும்படி செய்து, பள்ளியிற் சென்று பாடம் ஒப்பித்து வரும்படி செய்கிறீர்களே! உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா? சமயாபிமானமில்லையா? தெய்வபத்தி யில்லையா?

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில், மருதடிப் பிள்ளையார் கோவில், வண்ணை வைத்தீசுவர் கோவில் முதலாய் உங்களுங்கள் ஊர்களிலுள்ள கோவில்களிலே சென்று, சுவாமி சந்நிதானத்தில் நின்று, கண்ணீர் தாரையாயொழுகக் கசிந்து உருகித் துதித்து உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தரும்படிப் பிரார்த்தித்தவாறே தருவாரென்னும் பூரண நம்பிக்கையோடு வீடுவந்து நுழையும்போது, உங்கள் பிள்ளைகள் இப்படிப்பட்ட பாடத்தை வைத்துப் படித்துக்கொண்டிருந்தால், இந்த நிறையைக் கேட்கும் போது உங்கள் மனம் நோகமாட்டாதா? உங்கள் தெய்வபத்தி நன்றியிருக்கிறது!

சைவப்பள்ளிக்கூடங்கள் அநேகமிருந்தும், அங்கே ஆலய வழிபாடு முதலியவற்றால் வரும் பிரயோசனங்களைப் போதிக்கும் “சைவவினாவிடை” முதலிய புத்தகங்கள் பல படிப்பிக்கப்படவும் அங்கே விடாமல் இந்தச் சுறட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் விட்டு ஏன் பாவத்தைத் தேடி அவதிப்படுகின்றீர்கள்? உங்கள் பிள்ளைகளைக் கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்க விடும்பொழுது என்ன படிக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கவனிக்கிறதில்லையா? பிள்ளைகளைப் படிக்கவிடுவது அறிவுபெறுதற்பொருட்டல்லவா? உங்கள் பிள்ளை

களுக்கு இந்தத் தெய்வநீந்தையான அறிவு வளரவேண்டுமது அவ சியந்தானா?

இப்படி நீங்கள் யோசனையில்லாமற் செய்வதனுள்ளே, கிறிஸ்தவர்கள் உங்களை ஆடுகளுக்குச் சமானமாக்கப் பரிகாசம் பண்ணுகிறார்கள்? அப்படி எங்கே சொல்லுகிறார்கள் என்பீர்கள் போலும். உங்கள் பிள்ளைகள் படிக்கிற அந்த இரண்டாம் புத்தகத்திலேயே நட - ம் பாடத்தில்,

“மந்தையிலுள்ள ஓர் ஆடு ஒரு பாலத்திலிருந்து குதித்துவிட்டால், மற்ற ஆடுகள் அதை யோசியாமல் ஒன்றன்பின்னொன்றாக எல்லாம் குதித்துவிடும். “மதிகெட்ட ஆடுகளைப்போல” “அவர்கள் கற்சிலைகளுக்கு முன்விழுந்து வணங்கினாலும், நாம் ஒன்றான மெய்தேவனைத் தொழுதுகொள்ளாமல் விக்கிரகங்களைக் கும்பிடலாமா?” என்று உங்களை மதிகெட்ட ஆடுகளென்கிறார்கள்! சி! சி!! உங்களை அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் வெட்கம் வருமா? வெட்கம் வருமானால், மீண்டும் மீண்டும் இப்படிப்பட்டதும் இவைகளிற் கொடுமையானவுமான பாடங்களைப் படித்து வரும்படி உங்கள் பிள்ளைகளைக் கிறிஸ்தவர் பள்ளிக்கு அனுப்புவீர்களா?

சிவம்.

“சி” என்பது கிடத்தல் எனப்பொருள்படும். அஃதாவது, எல்லாப் பொருள்களும் இறுதிக்காலத்துத் தன்னிடத்து ஒடுங்க, அவை போலத் தான் ஒடுங்குதலின்றி அவற்றிற்கெல்லாம் ஒடுங்கு மிடமாய் கிடைபெற்று, என்றும் ஒரே தன்மையுடையதாய் நிற்பது என்பது அதன் பொருளாம். இறுதிக்காலத்து உலகமனைத்துத் தத்துவங்களினும், தத்துவங்கள் மாயையினும், மாயை சிவசத்தியினும், சிவசத்தி சிவத்தினும் ஒடுங்க, சிவம் அவையனைத்தையும் ஒடுக்கிச் சுயம்பிரகாசமாய் நிற்குமென்பது வேதாகம நூற்றுணிராம்.

“வ” என்பது அப்பொருளின் குணமாகிய சத்தியையுணர்த்தும். அது சூரியனில் ஒளி போல்வது. ஒளியும் சூரியனும் வேறல்லவாயினும் குணத்தன்மை குணித்தன்மை யென்னும் தன்மை வேறுபாட்டால் இருமையாக எண்ணப்படும். அவ்வாறே, சத்தி சிவம் என்பன குணகுணிபாவத்தால் இரு தன்மையுடையன வென மதித்து, அப்பொருள் பயக்கும் பெயராய் ஈரியல்பினையும் அடக்கி “சிவம்” எனப்படும்.

அச்சிவத்தின் இயல்பு ஞானமும் ஆனந்தமுமாம். ஞானம் என்பது சத்தும் சித்துமாய இரு தன்மையை யடக்கி நிற்கும். சத்தாவது காரிய காரணப்படுதலின்றி, என்றும் ஒரே படித்தாய் நிற்பது. சித்தாவது உணர்த்த உணர்தலின்றித் தானே சுயம்பிரகாசமாய் நிற்பது. இந்த இரண்டு தன்மையும் முதல்வனிடத்துள்ள விசேட இயல்பாம். அதுவே ஞானம் எனப்படும். ஆனந்தமாவது சருவஞ்ஞத்துவம், திருத்தி, அநாதி போதம், சுவதந்திரம், அலுத்தசத்தி, அனந்தசத்தி, நிராமயான்மா, விசுத்ததேகம் என்னும் எண்குணமுடைமையாம்.

இச்சிவத்தின் குணங்கள் பலவற்றுள் உயிர்களின் மேல் வைத்த கருணைக்குணம் பராசத்தி யெனப்படும். அக்கருணையின் வசப்பட்டு நின்ற சிவம் அந்நிலையிற் பதியெனப்படும். அப்பதியினது சந்நிதானத்தில் உலகம் ஐந்தொழிற்படும். அவ்வைந்தொழில் நடத்தற்கு ஏதுவாய் நின்ற பதியினது சத்தி ஆதி அல்லது திரோதாயி எனப்படும். பதியும் அவ்வாதி சத்தியும், சூரியனும் அதன் கிரணமும் போல நிற்பனவாம். சூரிய சந்நிதானத்தில் அதன் கிரண விசேஷத்தால் தாமரை அரும்புதலும் மலர்தலும், புலர்தலுமாகிய காரியப்பாட்டினை எப்படி யடையுமோ, அப்படியே, பதியினுடைய சந்நிதானத்தில் உலகம் தோன்றி நின்று அழிதலாகிய காரியப்பாட்டினை யடையும். இந்த உவமானத்தில் தாமரையினது காரியப்பாட்டால் சூரியனுக்கு யாதொரு விகாரமுமின்மை எவரும் அறியத்தக்கது. அது போலவே உலகினது காரியப்பாட்டில் முதல்வனுக்கு விகாரமின்மை தெளியப்படும். இன்னும் அவ்வுவமானத்திற் சூரியகிரணமும் விகாரப்படுதலில்லை. அது போல ஆதி சத்தியும் விகாரமடைதலில்லை. அச்சத்தி உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளிக்க விரும்பியபொழுது இச்சாசத்தி யெனப்படும். அதன் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய உபாயங்களை யறியும்போது ஞானசத்தி யெனப்படும். அவற்றைச் செய்யும்போது கிரியாசத்தி யெனப்படும். இவ்வாறு வியாபார பேதம்பற்றி ஐவகையாகக் கொள்ளினும் முதல்வனது சத்தி ஒன்றேயாம்.

இன்னும், ஆதிசத்தி ஐந்தொழில் செய்ய மவதாத்தில் ஆரணி, செந்நி, ரோதயித்திரி என முத்திறமாக எண்ணப்படும். அச்சத்திகள் மூன்றும் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து கர்த்தாக்களை யதிட்டித்து நின்று,

முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களைச் செய்யும். அச்சிவசத்தி இவர்க ளிடத்தே தங்கி இவர்களை அதிட்டித்து ஐந்தொழில் செய்தலால், இவர்களும் சிவவடிவங்களாக உபசரித்துக் கூறப்படுவர். உண்மையில் இவர்கள் அதிட்டான வடிவங்களாம். அதிட்டான மாவது நிலைக்களமாகக்கொண்டு செலுத்துதல். பதியின் ஆதி சத்தி ஆரணி முதலிய மூன்றாக நின்று ஐந்து கார்த்தாக்களை அதிட்டிக்குமென் றுணரத்தக்கது. அது எதோபாலுமெனில், அரசனுடைய ஆணையாகிய சத்தி மந்திரி முதலாகிய பலரிடத்து நின்று அவ்வப்பெயர் பெற்று அவ்வவர்க்குரிய தொழிலை நடத்து தல்போலு மென்க.

இன்னும், முதல்வனார் ஊரும் பெயரும் உருவுக் கடந்தவராயி னும் உயிர்களிடத்தே வைத்த கருணையால் ஊரும் பெயரும் உரு வுக் கொண்டருளுவர். அப்படிக் கொள்ளுமிடத்துத் தனது அருட்சத்தியினிடமாகக் கொள்வதும், மாயையினிடமாகக்கொள் வதும் என்னும் வேறுபாடுபற்றி அவை இருவகைப்படும். அருட் சத்தியினிடமாகக்கொள்ளும் வடிவங்கள் சம்புபட்சமெனப்படும். மாயையினிடமாகக்கொள்ளும் வடிவங்கள் அணுபட்சமெனப்படும். ஆடியில் நிழல் போல்வது அருட்சத்தியினிடமாகத் தோன்றுவது. அது பூசை தியானாதிகளின் பொருட்டுக் கொள்ளப்படுங் கற்பித வடிவமாம்.

சூரிய சந்நிதானத்தில் இருள் முனைத்து நில்லாதவாறு போல, சிவமென்னும் பொருளின் எதிரே மலமாயை கன்மங்கள் முனைத்து நில்லா. அதனால் அவை சிவத்தினால் இயக்கமுறுமென்று கொள் றுதல் அமையாது. அது பற்றியே சத்தியின் ஏகதேச விரப்பரிப் பில் அவை தொழிற்படுமென்று வேத சிவாகமங்கள் கூறும்.

இனி, மாயாகாரிய வடிவம் முதல்வனெதிரே அசத்தா யொழிதலின், அவ்வடிவினை முதல்வன் ஏன்று கொள்ளான். அத னால் அவை சத்தியின் அதிட்டானமாகிய அணுபட்சங்களென உண்மை யுணர்தற்பாற்று.

இவ்வகையில் அயனும் அரியும் பிரகிருதியுட்பட்டவராகலின், அவ்விவர்புடைய சகலவர்க்கத்தாள் அதிகாரம் பெற்றவரென எண்ணப்படுவர். உருத்திராமூர்த்தி பிரகிருதியை நீங்கினவராக லின், அவ்விவர்புடைய பிரளயாகலருள் முத்தராய் அதிகாரம் பெற்றுச் சிவவடிவெய்தி நிற்பவராக எண்ணப்படுவர். மகேசுர

சதாசிவர்கள் ஈசரசாதாக்கிய தத்துவ நிலையராகலின், இறைவனது சதந்தரவடிவமாகிய அதிகார போக ரூபங்களாம். இவையனைத்தினும் பதியினது சத்தியே நிலவுவதாம். அக்கினியானது ஒன்றிற்றங்கி நின்றல்லது தொழில் செய்யாது. அது போலவே சிவசத்தியும் ஒவ்வோர் வடிவினை யதிட்டித்து நின்றே தொழில் செய்யும். தாமரையின் காரியப்பாடு சூரிய கிரண சம்பந்தத்தால் நிகழ்தல் போல, ஐந்தொழிற்படு முறைமை சிவசத்தி சம்பந்தத்தால் நிகழ்வதாம்.

அதனால், முதல்வனுக்கு உளதாகிய இவ்வியல்பு பொதுவியல்பு எனப்படும்.

தாமரைக்கும் சூரியனுக்கும் உளதாகிய சம்பந்தம் எத்துணையோ, அத்துணையே, உலகுக்கும் பதிக்கும் உளதாகிய சம்பந்தமும், அது பற்றி வரும் பொது வியல்புமாம்.

சூரியனாலே தாமரை காரியப்படுமென்பது மறுக்க இயலுவதன்று. அது போலவே உலகம் பதிப்பொருளாற் காரியப்பாடும் என்பதும் மறுக்கத் தக்கதன்று.

இனி, முதல்வன் உயிர்கள் பொருட்டாகக்கொள்ளும் உருவங்களில் உமாமகேசுரர், தக்ஷிணமூர்த்தி, சபாபதி முதலியவாக இருபத்தைந்து வடிவங்களும், அவற்றுள்ளும் பல பேதங்களும் உள்ளனவென்பது உண்மையாம். அவை ஒவ்வோர் காலத்து ஒவ்வொருவர் பொருட்டு ஒவ்வொரு காரணம்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்விருபத்தைந்து கேவல மூர்த்தங்களும் மகேசுரராக கொள்ளப்படுவன. உருத்திரர்க்கும் அவை உரியனவேயாம். பிரம விஷ்ணுக்கள் அவ்வடிவினை எடுத்தற்கு உரியவரல்லர். அவரது சகல நிலையே அங்ஙனமொழிதற்குக் காரணமாம்.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், சிவம், சத்தி, பதி, சத்தி பேதங்கள், பதிபேதங்கள், அதிட்டான வடிவங்கள் என்பன நுனித்து உணரநின்றன. முதல்வனது சிறப்பியல்பும் பொது வியல்பும் வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கக்கிடந்தன. இவற்றின் உண்மையுணர்ந்தாரே சிவத்தின் இயல்புணர்ந்தவராவர். ஏனையோர் அன்னராகாரென்றுணர்க.

ஓர் வேண்டுகோள்.

இவ்வருடத்துச் சித்திரை மாதப் பத்திரிகை சுமார் 800 பேருக்கு ஈ. பி. தபாலில் அனுப்பப்பட்டது. இவர்களுள் சுமார்

400 பேர் பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் திருப்பிவிட்டார்கள். இவர்கள் உலோபத்தாலோ, அசட்டையாலோ காலண செலவிட மன மின்மையாலோ அல்லது வேறு யாது காரணத்தாலோ தங்களுக்குப் பத்திரிகை அனுப்ப வேண்டாமென்று முன்னமே காட்டு எழுதி தெரிவிக்காமல் எமக்கு வீண் பிரயாசை கொடுத்ததுமன்றி, 60 ரூபா ரட்டமும் உண்டாக்கினார்கள். பத்திரிகையின் சந்தா உயர்த்தப்பட்டமையாலும் சென்ற வருடம் இவ்விரண்டு மாதப் பத்திரிகைகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்தனுப்பினமையாலும், சிலருக்குப் பத்திரிகையின் மீது வெறுப்புண்டாயிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது. தபாற் செலவும், காகித விலையும், அச்சுக்கூலி முதலியனவும் பன் மடங்கு உயர்ந்து விட்டதனால் ஒரு ரூபாவாக இருந்த சந்தாவை யாம் ஒன்றரை ரூபாவாக உயர்த்தியது நியாயமே. இதில் தபாற் செலவு 5½ அணு போனால் எஞ்சி இருப்பது ரூபா 1 அணு 2½. இதைக்கொண்டு டைட்டில் பேஜ் உட்பட வருடம் ஒன்றுக்கு 42 பாரம் அச்சிட்டனுப்ப வேண்டும். இதுவும் 1000 சந்தாதாரர்களுக்குக் குறையாமற் சேர்ந்தால் மாத்திரம் ஆகும். இல்லாவிடில், வரவுக்கேற்ற வாரே பத்திரிகை வெளிவரும். இதனை யோசியாமல் பத்திரிகாசிரியரை நோவதில் பிரயோசனமில்லை. ஆதலால் நம் சைவச் சகோதரர்கள் தாங்கள் சந்தாதாரர்களாயிருப்பதோடு சும்மாவிராமல், பலரையும் சந்தாதாரர்களாக்கிப் பத்திரிகை நடைபெறச் செய்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்வதை விட்டு “அற்ற குளத்தினறு நீர்ப் பறவைபோல்” பத்திரிகையைக் கைவிடுவது நியாயமாமோ?

கிறிஸ்தவர்கள் கோடி கோடியாகப் பணச்செலவிட்டுப் பத்திரிகைகளை யாதரித்துக் கிறிஸ்து சமய பரிபாலனம் செய்ய, நம் மவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டணு வீதமேனும் செலவிட்டுப் பத்திரிகையை ஆதரிக்க மனமில்லாதவர்களாயிருந்தால், நம் சைவ சமயம் தலையெடுப்ப தெப்படி?

இவைகளை இப்போதுள்ள சந்தாதாரர்கள் அன்பு கூர்ந்து சிந்தித்து, சற்று பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து இப்பத்திரிகை ஒழுங்காய் நடை பெறச் செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

பத்திரிகாசிரியர்,

நாசிக முனையரைய நாயனார் புராணம்.

புகழும் படியெம் பரமே தவர்க்குந் பொன்னிடுவோ
னிகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கு
நிகழும் படிகண் டவற்கன் திரட்டி பொன்னிட்டவன்
மகழு முடிநா சிங்க முனையர சன்றிறமே.

பதிபுண்ணியம் பசுபுண்ணியம் எனப்படும் இருவகைப் புண்
ணியங்களுக்கும் இருப்பிடமாய் நிலவுதலால் புண்ணியபூமி எனப்
புகழ்ந்து பேசப்படும் இப்பரத கண்டத்திலே, பசுபுண்ணியத்தின்
விளைவாகிய பதிபுண்ணியத்தின் இருப்பிடமாய் விளங்குதலால்
“பேசிலத்திசை யொவ்வா பிறதிசை” எனச் சிறப்பித்தோதப்
பெற்ற இத்தென்றிசையிலே, பதிபுண்ணியத்தின் விளைவாகிய சிவ
ஞானத்தின் திருவவதாரமாய் விளங்கிய திருநாவுக்கரசு நாயனார்,
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் திருநெறித்தலைவர் முதலாயினோர்
திருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, சிவ
ஞானத்தின் பயனாகிய திருநீற்று நெறியொன்றே வேதாகமங்கள்
போற்று நெறியெனப் பேணிவாழும் குறுநிலமன்னர் குலத்திலே,
நாசிக முனையரையர் என்னும் பெரியாரொருவர் உளரானார்.

அப்பெரியார் கண்ணினுற் கேட்டுச் செவியினுற்கண்டு இரு
நிலம்புரக்கும் ஒரு பெரும் வேந்தராயிருந்தும், திருநீற்றுச் செல்
வத்தை நோக்க அரச்செல்வத்தைப் பொருளென மதியாதவராய்
திருநீறு தரித்த திருமேனி யுடையாரியாவராயிருப்பினும், அவர்க
ளுடைய குணங்குற்றங்களில் வித்தியாசம் பாராட்டாது, அவர்க
ளியாவரையும் சிவபெருமானாகவே மதித்து வழிபடுவாராயினார்,
அவர் திருநீற்றணிந்த திருமேனியைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவச
மாவார். தமது சரீரமெங்கும் திருநீற்றணிந்து தம்மைச் சிவமயமாக்க
கண்டு இன்பவாரிதியில் மூழ்குவார். திருநீற்றின் மகிமாதிசயங்
களைக் கேட்டுக் கேட்டுக் களிகூர்வர். அவைகளைத் தாமும்
பிறர்க்குச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ் மீக்கூர்வர். கல்வி குலம்
முதலியவற்றால் எவ்வளவு மேம்பட்டவராயினும் திருநீறு தரியாத
வர்களைக் காணவுங் கூசுவர். அவர்களும் திருநீற்றணிந்துய்யப்
பெறுங்காலம் எக்காலமோ என்று எண்ணி ஏங்குவர். பொருள்
புகழ் முதலியவற்றையும் உலக இன்பத்தையும் கருதாது திருநீற்று
நெறியோங்கி தீநெறியனைத்தும் நீங்கி உலகம் உய்ய வேண்டியே
உயிர் துறக்கவரினும் அஞ்சாமல் திருவருள் வசப்பட்டு, பகைவரை

வேற்று, அயல் புலங்கவர்ந்து நடு நிலைமை கோடாமல் செங்கோல் செலுத்துவர். சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திகங்களைக் குறைவற நடத்துவிட்பர். திருவாதிரை நகூத்திரந்தோறும் விசேஷ பூசை செய்வித்து, சிவனடியார்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறு பொன் கொடுப்பார்.

ஒரு திருவாதிரை நகூத்திரத்திலே, அடியார்களுக்குப் பொன்னளிக்கும்போது தூர்த்தவேடமுற்ற ஒருவர் விபூதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவர் வடிவமானது சிவனடியார் வேடமாயிராமல் குற்றமிகுந்து மானமற்ற காமுகர் வடிவமாயிருந்தது. அங்கிருந்தவர்கள் அதைக்கண்டு அசுரையென்கொண்டு இகழ்ந்து ஒதுங்கிச் சென்றார்கள். அவர்கள் அவ்வாறெதுங்கியதை நரசிங்க முனையரைய நாயனார் பார்த்து, உளம்நொந்து, “ஏவரேயாயினும், தரித்த மாத்நிரத்திலேயே சர்வ பாவங்களைபுஞ் சாம்பராக்கி அவரைச் சிவமயமாகச் செய்துவிடும் பரமபாவனமாகிய திருநீர் ஹைத் தரித்தவர்களிடத்திலும் குற்றங் காணலாமோ? ஐயையோ, இப்பெரியார் நம்மிடம்வந்து இவ்வாறு இகழப்படுதல் நன்று, நன்று,” என்று தம்மைத்தாமே நொந்து, “சிறிதும் சீலமிலராயினும், திருநீற்றுச் சார்புடையாரிடத்தில் குற்றங்கூறி உலகத்தார் கொடிய நரகத்தில் வீழாவண்ணம் நாம் உணர்த்துதல் வேண்டும்” என்று சிந்தித்து அவரெதிரே கைகுவித்துச் சென்று, தனியே யழைத்துப்போய் அவரைப் பலவாறுகக் கொண்டாடி, பின்னும் அதிகமாகப் பூசித்து, “சுவாமி, தேவரீருக்கு நூறு பொன் போதாது. அதிகமாக வேண்டியிருக்கும்” என்று உபசரித்துக் கூறி இருநூறு பொன் கொடுத்தனுப்பினார். இவ்வாறே உலகத்தில் தெய்வவேண்டிருநீறு சிறக்கவேண்டி இடைவிடாது பேரன்பி னோடு அளவற்ற சிவதருமம் புரிந்திருந்து சிவபெருமான் திருவடி நீழலிலமர்ந்தனர்.

சிவபூஜாதிகார வினாவிடை.

(தூத்துக்குடி கைவ சித்தாந்த சபா பிரகாசம்.)

க—சிவபூசை என்பது என்னை?

மனவாக்குக்கு எட்டாத பரமசிவத்தை அவைகளுக்கு எட்டியதாக ஒன்றில் பாவித்துப் பூசித்தல்.

உ—அச்சிவபூசை எத்தனைவகைப்படும்?

ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தமென இருவகைப்படும்.

௩—ஆன்மார்த்த பூசையென்பது என்னை?

அது பக்குவமுள்ள சீடன் ஆசாரியராற் பாணலிங்க முதலிய வற்றிற் சிவபெருமானை விதிப்படி ஆவாகனஞ்செய்து கொடுக்கப் பெற்றுப் பூசிப்பது. அது பூசிப்பவனுக்கு மாத்திரம் பலனைக் கொடுப்பதனால் ஆன்மார்த்தமெனப்படும்.

ச—பரார்த்த பூசையென்பது என்னை?

சுயமாக உற்பவித்ததும், கணங்களால் ஸ்தாபித்ததும், தேவர் களால் ஸ்தாபித்ததும், ரிஷிகளால் ஸ்தாபித்ததும், மானுடரால் ஸ்தாபித்ததுமாகிய சுயம்பு, காணம், தைவிகம், ஆரிடம், மானு டம் என்னும் சிவலிங்கங்களை அரசருக்கும், தேயத்தார்க்கும் போக மோகூங்களுண்டாகும் பொருட்டுப் பூசிப்பது. (அது பிறர் பொருட்டுப் பூசிப்பதனைப் பரார்த்தமெனப்படும்.)

௩—ஆன்மார்த்த பூசையென்பதும் அதிகாரமுடையவர் யாவர்?

ஆசாரியர்களும் அவர்களாற் பெற்றுக்கொண்ட சீடர்களு மாம்.

சு—பரார்த்த பூசை செய்யும் அதிகாரமுடையவர் யாவர்?

பிரதம மகா சிருஷ்டியில் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஈசான முதலிய ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றி அவராலே திகைத் செய்யப்பெற்ற காசிபர் முதலிய ஐந்து ரிஷிகளுடைய கோத்திரத் திலேபிறந்த சிவத்விஜர்களாளும், சமயதிகைத், விசேடதிகைத், நிருவாணதிகைத், ஆசாரியாபிஷேகமென்னு நான்கு சமஸ்காரங் களும் பெற்ற ஆதிசைவப் பிராமணர்களே.

எ—பிரமதேவர் முகத்திலுற்பவித்த பிராமணர்கள், மேற் கூறிய சைவ சமஸ்காரம் பெற்றேனும் பெறுதேனும் பூசித்தல் கூடுமா?

கூடாது; கூடாது; ஒருகாலுங்கூடாது.

அ—ஆதிசைவப் பிராமணர்கள் தாம் பூசிக்கலாமென்பதற் கும், ஏனைய பிராமணர்கள் பூசிக்கக் கூடாதென்பதற்கும் பிரமாண மென்னை?

அநேகபிரமாணங்களுள்; அவற்றுட்சில ஈண்டு வருமாறு.

பூர்வகாமிகே சிவார்ச்சநாவிதிப்படலே.

பரார்த்தயஜனங்கார்யம்சிவலிப்ரேணரித்யச :

தார்பிக : சுத்யதேரித்யமாதிசைவோத்வஜோத்தம :

அன்யேஷாம்ஸ்வார்த்தமேவம்ஸ்யாத்ருர்யுச்சேத்கர்த்ருநாசநம்

(இ-ள்.) ஆதிசைவப்பிராமணர்களே எப்பொழுதும் பரார்த்த பூசை செய்யவேண்டியது. ஏனெனில், அவர்கள் பிராமண சிரேஷ்டரென்றும், தார்மிகர்களென்றுஞ் சொல்லப்படுவார். மகாசைவர் முதலியோர் ஆன்மார்த்த பூசையே செய்யத்தக்கது. தனக்குரிய ஆன்மார்த்த பூசையைன்றிப் பரார்த்த பூசையுஞ் செய்வாராயின் செய்தவர் நாசத்தையடைவர்.

சிவஸ்ருஷ்டிம்விநாயேதுஜாயந்தேப்ரம்மணோமுகாத்
தேஸாமான்யாநதேசாந்துபரார்த்தேஜ்யாதிகாரிதா
யதிமோஹேனகுர்வீரன்ராஜ்ஞோராஷ்ட்ருஸ்யநாசனம்.

(இ-ள்.) சிவசிருட்டியினராகிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களன்றி எவர் பிரமாமுகத்துப்பிறந்தவர் அவர் சாமானியர், அந்தச் சாமானியராகிய மகாசைவர் மேகத்தாலே பரார்த்த பூசை செய்வாராயின் அது அரசனுக்கும், நாட்டுக்கும் அழிவை யுண்டாக்கும்.

சிவதீக்ஷாபிஷித்தஸ்யசிவவிப்ரஸ்யதிமதஃ
சிவாஜ்ஞாவசதஸ்தஸ்யபரார்த்தேஜ்யாநதோஷதா

(இ-ள்.) சிவதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்றசிவப் பிராமணர்களுக்குப் பரார்த்தபூசை செய்யும்படி சிவபெருமான் விதித்திருத்தலினால் பரார்த்தபூசை முதலிய கிருத்தியங்கள் செய்தலினால் அவருக்குத் தோஷமில்லை.

உத்தரகாமிகே ஆசார்யலக்ஷணபிஷேஷுபடலே.

ஆதிசைவகுலேஜாதச்சிரேஷ்டஸ்யர்த்ஸ்தாபநாதிஷ்டு
விப்ராதயச்சதுர்வரணாஅபியோக்யாஸ்ஸவகற்மணி

(இ-ள்.) ஆதிசைவமரபினராகிய சிவப்பிராமணர்கள் பிரதிட்டை முதலிய சர்வக்கிரியைகளுக்கும் அதிகாரிகள். பிராமணர் முதலிய மற்றைய நாலுவருணத்தவர்களும் ஆன்மார்த்தத்துக்கு மாத்திரம் அதிகாரிகள்.

தீக்ஷாயாம்சர்வமாத்யாநாம்பரதிஷ்டாயாமதோதஸவே
ஸ்நபநேப்ரோக்ஷணேந்யத்ரபிராயச்சித்தாபிஷேசனே
வ்யாக்யாநாதௌச்சஸ்த்ஸ்யாத்ஸ்வார்த்தேவாதபரார்த்தகே
சர்வதேவார்ச்சனேவிப்ரஸ்த்வாதிசைவோகுருத்தம்

(இ-ள்.) ஆதிசைவராகிய குரு உத்தமரே, தீக்ஷை, பிரதிட்டை, உற்சபம், ஸ்நபநம், புரோக்ஷணம், பிராயச்சித்தம், அபிஷேகம்,

சைவாகமபோதனை, ஆன்மார்த்தமாகவும் பரார்த்தமாகவுஞ் சமஸ்த தேவதைகளையும் பூசித்தல் முதலிய சகலகிரியைகளுக்கும் அதிகாரியாவார்.

விசிஸ்டேவீத்யமாநேதுஹம்ரதந்யேநகாரிதே
தேநராஜ்ஞோபவேத்தோஷோராஷ்ட்ரஸ்யாபிபயம்பவேத்.
கர்த்ருகாரயிதுச்சாபிக்ராமஸ்யாபிசதோஷக்ருத்

(இ-ள்.) சிரேஷ்டராகிய சிவப்பிராமணரை நீக்கி மகாசைவரைக் கொண்டு பிடிவாதத்தினாலே கிருத்தியங்கள் செய்வித்தால் அந்நாட்டரசனுக்குப் பெருந் தோஷமுண்டாகும்; அந்தத் தேசத்துக்குப் பயமுண்டாகும்; செய்வித்தவனுக்கும் செய்தவனுக்கும் அந்தக்கிராமத்துக்கும் பெருத்த கேடுண்டாகும்.

(அ ந ய த் ர ச).

முக்யத்வாதிஹசைவஸ்யமுக்யமகாத்மயதோபிச
அதிகாரோஸ்திஸர்வக்த்ரநாந்யேஷாம்சிவதர்சனே

(இ-ள்.) ஆதிசைவனுக்கு முதன்மையிருத்தலானும் சிவமுகப் பெருமையானும் சிவ சாத்திரத்திலேயுள்ள சகலகாரியங்களிலும் அதிகாரமுண்டு, மகாசைவர் முதலிய பிறருக்கு அதிகாரமில்லை.

தஸ்மாத்தபரார்த்தமாத்மார்த்தம்ஸ்தாபநம்யஜநந்ததா
சிவவிப்ரேணகர்த்தவெளயமந்யேஷாம்ஸ்வார்த்தமேவச

(இ-ள்.) ஆதலால். பரார்த்தமும் ஆன்மார்த்தமுமாகிய தாபனமும் பூசையும் சிவப்பிராமணரார் செய்யப்படுவது. மகாசைவர் முதலிய மற்றையோருக்கு ஆன்மார்த்தமே உரியது.

பரார்த்தமபிசுர்யாச்சேல்லோபேந்ருபதேஸ்ததா
தத்ராஷ்ட்ரஸ்யவிநாசஸ்ஸ்யாதசீரேணநஸம்சய?

(இ-ள்.) அவர் அப்படியே பொருளாசையாலே பரார்த்தமுஞ் செய்வாராயின் அந்தநாட்டிற்கும் அரசனுக்கும் சீக்கிரத்தில் நாசமுண்டாம்; ஐயமில்லை.

பூர்வகாரணே ஆசார்யலக்ஷணபடலே.

ப்ரதமோனாதிசைவஸ்துஸைவஸ்த்துஸதாசிவஃ
ஆதிசைவோத்வீதியஸ்துசிவச்சைவஸஸ்யதே

(இ-ள்.) முதலாவது அநாதிசைவர்; அவர் சதாசிவமூர்த்தி. இரண்டாவது ஆதிசைவர்; அவர் சிவப்பிராமணர் என்று சொல்லப்படுவர்.

ஆதெளஸ்தாசிவேவைவதிக்விதாஸ்த்வாதிசைவகா :
குலேஷ்வேதேஷுஸம்ஜாதாஸ்தாபநாதிக்ரியார்ஹகா :

(இ-ள்.) ஆதிசைவராவார், அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தி யால் முதலிற் றீகைசெய்யப் பெற்றவர். அவரது குலத்திற் பிறந்து றீகைசெய்யப் பெற்றவரே பிரதிட்டை முதலிய சகல கிரியைகட்கும் யோக்கியர்.

ஆதிசைவாஸ்ரிதகஃப்ரோக்தோ மஹாசைவானுசைவகஃ
ஆத்மார்த்தயஜனம்குர்யாந் நகுர்யாத்துபரார்த்தகம்

(இ-ள்.) ஆதிசைவரை யாசரித்தவர்கள் மகாசைவர், அநு சைவர், அவாந்திர சைவரென்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் ஆன்மார்த்த பூசையைச் செய்யலாமே யல்லது பரார்த்த பூசை செய்தல் கூடாது.

ஆதிசைவேனகர்த்தவ்யமா த்மார்த்தஞ்சபரார்த்தகம்
ஸ்தாபனமயஜனஞ்சைவ ஆதிசைவார்ஹகம்வீதஃ
க்ருதஞ்சேதந்யதாதத்து அபிசாராயசைவஹி

(இ-ள்.) ஆதிசைவர்கள் ஆன்மார்த்த பரார்த்தமாகிய இரு வகைப் பூசைகளுஞ் செய்யலாம். பரார்த்தப் பிரதிஷ்டை பூசை முதலிய கிரியைகள் ஆதிசைவருக்கே சிறப்பாகவுடையது. இக் கிரியைகளை மகாசைவர் முதலியோர் செய்தல் கூடாது. அவர் அக்கிரியைகளைச் செய்வாராயின் அது கொலைப்பொருட்டே யாகும்.

ஸந்தாநாகமே

ஆதிசைவேநகர்த்தவ்யம் ப்றதிஷ்டாத்யந்நாந்தகம்
அனயதாகாரயேத்யஸ்து அபிசாராயசைவஹி

(இ-ள்.) பிரதிட்டைமுதல் அர்ச்சனாந்தமாகிய சருவக்கிரியை களும் ஆதிசைவராலேயே செய்யத்தக்கது. அவரைக்கொண் டன்றி வேறுவகையாகச் செய்வித்தால் அது கொலைப்பொருட் டேயாம்.

ஹாலாஸ்யமஹாத்மயே ஸப்தமாத்யாயே.

மஹாலிங்கஸ்யபூஜார்த்தம்கிவஸ்ருஷ்டாந்த்விஜோத்தமார்
கங்காதீரஸ்திதான் தீரான்ஸமாஹுயமஹிபதி :
வ்ரித்தாந்தை : காமிகாத்யைஸ்மஹாலிங்கம்நிரந்தரம்

பூஜையந்த்விதிஸம்பரார்த்யவிர்திந்தேய்யப்ரதாயச
தை : பூர்வம்காரயாமாஸமகாவிபவவிஸ்தரை :

(இ-ள்.) பாண்டியராசனாவன் ஆலயங்கட்டி முடித்துத் தனது பட்டணத்தில் மகா சைவர்முதலிய பல சைவர்களிருக்கவும் அவர்களைக்கொண்டு பரார்த்த பூசை முதலியவை செய்வித்தல் குற்றமென்றுணர்ந்து மகாலிங்கமூர்த்திக்குப் பூசை செய்யும் பொருட்டுக் கங்கைக்கரையில் வசிக்கும் சிவசிருட்டியினரும் பிராமண சிரேட்டரும் பண்டிதர்களுமாகிய ஆதிசைவரை வரவழைத்துத் திருவாலவாயின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் மகாலிங்கமாகிய சொக்கலிங்கமூர்த்திக்குக் காமிகம்முதலிய சைவாகமங்களில் விதித்தவிதிப்படி பூசை முதலியவை செய்துவரல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்களுக்குச் சீவனத்துக்கு வேண்டிய திரவியங்களையும் கொடுத்து அவர்களைக்கொண்டு மகாலிங்கத்துக்குப் பூசை முதலியனவற்றைச் செய்வித்து வந்தான்.

(தீருவினையாடற்புராணம்.) திருநகரங்கண்டப்படலம்

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த
காட்சியிற்பொலிந்தொளிர்கோயின்
மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகரை
மரபுளியருச்சுணைபுரிவான்
பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்
புண்ணியமுனிவரையாதி
சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து
தலத்தினிற்றுபனஞ்செய்தான்.

சு—மேற்கூறிய பிரமாண வசனங்களின் முக்கியமாகிய தாற்பரிய மென்னை?

சிவாலயங்களிற் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற சிவலிங்க முதலாகிய விக்கிரகங்களை மேற்கூறிய இலக்கணம் பொருந்திய சிவத்துவிஜாகிய ஆதிசைவப் பிராமணர்கள் தான் பூசிக்கலாமென்பதும், மற்றெவ்வகைப் பிராமணர்களும் பூசித்தல் கூடாதென்பதும், அதவா பூசித்தால் பூசித்தவர் நாசத்தை யடைவதோடு உலகத்துக்கும், அரசனுக்கும் பெருங்கேடு சம்பவிக்குமென்பதும், அவர்திண்டி அசுத்தப்படுத்திய சிவலிங்காதி விக்கிரகங்களையும், ஆலயங்களையுஞ் சிவத்துவிஜாகிய ஆதிசைவர்களாலே சிவாகமவிதிப்படி பிராயச்சித்தஞ்செய்து சுத்தப்படுத்தல் வேண்டுமென்பதுமேயாம்.

க0—மற்றைப் பிராமணர்கள் பூசித்தல் கூடாதாயினும், ஜகத் குருவென வழங்கப்பெற்று வரும் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் பூசித்தல் கூடாதா?

கூடாது கூடாது ஒருபோதுங் கூடாது.

கக—ஏன் கூடாது?

அவர்கள் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்து திருமுகங்களினின்றுத் தோன்றிய பஞ்சரிஷி கோத்திரத்திலுற்பவித்தவர்ளாகாமல் பிரமதேவர் முகத்திறுன்றிய பிராமண வம்மிசத்திலுற்பவித்தவர்களாயிருப்பதனாலென்க.

கஉ—அப்படியானால், இவ்வளவு சிரேஷ்டமுடைய ஆதிசைவப்பிராமணர்களை மற்றைப்பிராமணர்கள் தங்களினுந் தாழ்ந்தவர்களாகச் சொல்வதற்குக் காரணமென்ன?

அவ்வாதிசைவர்களுக்குள்ள ஆதிக்கத்தைக் கெடுக்கவேண்டுமென்ற பொறுமையேயாம்.

கங—எதனால் மற்றைப் பிராமணர்களிலும் ஆதிசைவப்பிராமணர் உயர்ந்தவராவர்?

பிரமதேவரினுஞ் சதாசிவமூர்த்தி எப்படி உயர்ந்தவரோ அப்படியே பிரமதேவர் முகத்திலுற்பவித்த பிராமணரினுஞ் சதாசிவ மூர்த்தியின் முகத்திலுற்பவித்த ஆதிசைவப் பிராமணர் உயர்ந்தவராவர். அவருடைய மகிமையைச் சிவாகமங்கள் சிவபுராணங்கள், ஆதிசைவப்பிரபாவம் முதலிய அநேக நூல்களிற்காணலாம்.

கச—ஆதிசைவரென்னும் பெயர் எதனாலுண்டாகியது.

பிரதம மகா சிருஷ்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியின் திருமுகத்திலுற்பவித்து அவராலே தீக்ஷையெய்யப் பெற்ற காரணத்தாலேயாம்.

கரு—அப்படியானால் சிவத்துவிஜரென்னும் ஆதிசைவப்பிராமணர்களுக்குச் சதாசிவமூர்த்தியே குருவென்றும், அவர்களே மற்றெல்லா வருணத்தாருக்குங் குருவென்றுமல்லவா ஏற்படுகின்றது. அப்படியிருக்கவுஞ் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று வழங்குவதென்ன?

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று சொல்வது உபசாரமாகுமேயன்றி உண்மையாகாது.

கசு—எதனுண்மையாகாது?

ஜகத் என்னும் பதம், சருவலோகங்களை யு முணர்த்தலாற் சருவ லோகங்களினுமுள்ள தேவர் முதலாகிய யாவருக்கும், யாவைக்குங் குருவாதல்வேண்டும் அங்ஙனமாகாமையால் உண்மை யாகாது.

கஎ—அற்றேல், ஜகத் என்னும் பதத்தைப் பூவுலகிலேற்றிப் பூலோகத்தி லுள்ளவர்கட் கெல்லாங் குரு எனக் கொள்ளலா காதோ?

இப்பூவுலகின்கண்ணும் மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், நாஸ்திகர், பவுத்தர், சமணர் முதலிய அளவிறந்த சமயிகளிருத்தலினாலும், ஒவ்வொரு சமையிகளும் தனித்தனி வெவ்வேறு குருவையுடையராயிருத்தலினாலும் அங்ஙனங் கொள்ளலாகாது.

கஅ—இனி “உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே” என்பத னால், ஜகத் என்னும் பதத்தை உயர்ந்தோர் மேலேற்றி, உயர்ந் தோராகிய வைதீக சமயத்தவர் யாவருக்குங் குரு எனக்கொள்ள லாகாதோ?

வைதீகசமயத்தவரும், சைவ, வைஷ்ணவ, ஸ்மார்த்த மாத் துவ முதலாகிய பல பிரிவையுடையராகி ஸ்மார்த்தரொழிந்த மற் றையொல்லாந் தனித்தனி வெவ்வேறு குருவையுடையராயிருத்தலால் அவ்வாறு கொள்ளுதலுமாகாது.

கசு—ஸ்மார்த்தமதமே வேதாந்த மதமெனவும், ஸ்ரீ சங்கரா சாரிய சுவாமிகளை வேதாந்த ஆசாரியரெனவும். மற்றை மதங்க ளெல்லாம் வேதாந்த மதத்துக்குள்ளடங்கியனவெனவுங் கொண்டு ஜகத்குருவென்னும் பிரயோகத்தை ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளுக் கும் உண்மையாகக் கொள்ளலாகாதோ?

கொள்ளலாகாது.

(இன்னும் வரும்).

வேண்டுகோள்.

சந்தாதாரர்கள் அனுப்பும் சந்தாத் தொகைகளைக்கொண்டே இப்பத்திரிகை நடைபெறவேண்டி யிருப்பதனாலும், இத்தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் சைவப்பத்திரிகை இது ஒன்றேயா யிருத்தலாலும், பத்திரிகை சைவசமயாபி விருத்திக்கு இன்றியமையாத கருவியா யிருப்பதனாலும், சுயப்பிரயோசனம் சிறிதும் இன்றிப் பொதுநலங் கருதியே இது எம்மால் வெளியிடப்படுதலாலும், சைவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்துபகரிக்கும்படி சந்தாதாரர்களை மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இ. ஆதிமுல முதலியார்,

பத்திராதிபர்.

தேள் கடிக்குச் சிகிச்சை.

1. படி காரத்தைத் தூள் செய்து இரண்டொரு சிட்டிகைத் தூளை $\frac{1}{4}$ ஆழாக்குக் குளிர்ந்த சலத்திலிட்டுக் கலக்கிக்குடித்தால் பல சமயங்களில் குணமாவதைக் கண்டோம்.

2. நவாசாரத்தைத் தூள்செய்து கல்சண்ணம்போடு சேர்த்து மோந்தாலும் குணமாகும்.

3. பர்மாங்கனேட் ஆப் பொடாஷ் (Permanganate of Potash), டார்ட்டாரிக் ஆஸிட் (Tartaric Acid) இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசிப் பிரமாணம் எடுத்து கொட்டினவிடத்தில் வைத்து ஒரு துளி நீர்விட்டால் உடனே பொங்கி குணம் செய்யும். இதை அதிகமாக உபயோகித்தால் சிறிது இரணம் உண்டாகும். தேள் மருந்து வியாபாரிகள் சிலர் விற்பதும் இவையே. இவை இரண்டும் எல்லா இங்கிலீஷ் மருந்துக் கடைகளில் இரண்டனாவுக்கும் கிடைக்கும்.

பித்தவாயு லேக்கியம்

நெய் முதலிய பொருள்களின் விலையேற்றத்தையும் இதைச் சித்தப்படுத்துவதனால் நேரிடும் அதிக பிரயாசைபையும் நோக்கி இடையில் சிலகாலமாக இந்த லேக்கிய விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது. இதனையுண்டு குணமடையப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்வதனால் இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை உபயோகித்து வருபவர்களுக்குப் பித்தவாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட நோய்களும் அணுகா. ஜீரணசக்தி உண்டாம், சரீர புஷ்டியும் பலமும் உண்டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். வாய்க்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம் கட்டாயமல்ல. இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக நேரிடாது. 40 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2. வி. பி. தபாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.

இலங்கையில் இங்கிருந்து போகும் மருந்துக்கு அதிக வரி விதிப்பதனால் முன்னே மணியார்டர் மூலமாக பணம் அனுப்பு வேர்களுக்கு மாத்திரம் இலங்கைக்கு இந்த லேகியம் அனுப்பப்படும்.